

დანიელის წიგნი — ოცდამეშვიდე ნომერი

თავდაპირველი ჭეშმარიტებების აღდგენა: უილიამ მილერის სიზმრისა და უკანასკნელ დღეებში წინასწარმეტყველური აღორძინების წარმოჩენა

Jeff Pippenger

2024-01-01

უილიამ მილერის სიზმარი შეტანილ იქნა წიგნში Early Writings და, შესაბამისად, ექვემდებარება იმავე წინასწარმეტყველურ ანალიზსა და გამოყენებას, რომლის განხორციელებაც მოეთხოვება იმ სტუდენტს, რომელიც ესწრაფვის ჭეშმარიტების სიტყვის მართებულად განაწილებას. ეს სიზმარი მრავალი წლის განმავლობაში არაერთხელ იქნა წარმოდგენილი Future for America-ს მიერ, მაგრამ აქ ჩვენ მას ვათავსებთ „ცოდნის მომატების“ შესწავლაში, რომელიც 1798 წელს, „აღსასრულის ჟამს“, გაიხსნა. სიზმარი ეხება იმ უწყების ისტორიას, რომელიც წარმოადგენდა იმ ცოდნას, რომელიც მომატებულ იქნა. იგი ასახავს კავშირს პირველი და მესამე ანგელოზის უწყებათა მოძრაობებს შორის.

უილიამ მილერის სიზმარი მის საქმეს განსაზღვრავს, და მისი საქმე ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი იყო მოსეს საქმით ძველი ისრაელის დასაწყისში. მილერის სიზმრის აღსრულება უკანასკნელ დღეებში ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი იყო ქრისტეს საქმით ძველი ისრაელის უკანასკნელ დღეებში. საქმე, რომელიც ქრისტემ შეასრულა ძველი ისრაელის დასასრულს, გამოხატავდა იმ საქმეს, რომელსაც ქრისტე ასრულებს სულიერი ისრაელის უკანასკნელ დღეებში. მილერის სიზმარში უკანასკნელ დღეებში შესრულებული საქმე წარმოდგენილია როგორც „მტვრის ჯაგრისიანი კაცის“ მიერ აღსრულებული. არსებითად მნიშვნელოვანია, მილერის სიზმარი მივიჩნიოთ შუალედის ძახილის აღსრულების წინასწარმეტყველებად უკანასკნელ დღეებში. ასევე არსებითად მნიშვნელოვანია, ვაღიაროთ, რომ ქრისტეს საქმე ძველი ისრაელისთვის მათ უკანასკნელ დღეებში ტიპოლოგიურად წარმოადგენდა „მტვრის ჯაგრისიანი კაცის“ საქმეს მილერის სიზმარში.

ქრისტეს საქმის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ასპექტი, რომელიც უნდა აღინიშნოს, ის არის, რომ მან არა მხოლოდ მოსეს დროიდან დაფარული ჭეშმარიტებები გახსნა, არამედ ამავე დროს ქრისტემ ეს თავდაპირველი ჭეშმარიტებანიც განადიდა. ამგვარად მან მისცა მაგალითი იმისა, რომ როდესაც ღვთის ხალხი უკანასკნელ დღეებში აღასრულებს მილერის სიზმარს, მილერის შრომით დამკვიდრებული ჭეშმარიტებები გაფართოვდება მათი თავდაპირველი გაგების საზღვრებს მიღმა.

„მაცხოვრის დღეებში იუდეველებს ჭეშმარიტების ძვირფასი სამკაულები იმდენად ჰქონდათ დაფარული ტრადიციისა და ზღაპრის ნაგავით, რომ შეუძლებელი იყო ჭეშმარიტის გარჩევა ცრუსაგან. მაცხოვარი მოვიდა, რათა გაეწმინდა ცრურწმენისა და დიდხანს ნაზრდები შეცდომების ნაგავი და ღვთის სიტყვის სამკაულები ჭეშმარიტების ჩარჩოში დაესვა. რას იზამდა მაცხოვარი, ახლა რომ ჩვენთან მოსულიყო, როგორც იუდეველებთან მოვიდა? მასაც მსგავსი საქმე უნდა

შეესრულებინა — მოეშორებინა ტრადიციისა და ცერემონიის ნაგავი. იუდეველები დიდად შეძრწუნდნენ, როცა მან ეს საქმე გააკეთა. მათ ღვთის თავდაპირველი ჭეშმარიტება თვალთახედვიდან დაეკარგათ, მაგრამ ქრისტემ კვლავ მოუტანა იგი მათ მხედველობას. ჩვენი საქმეა ღვთის ძვირფასი ჭეშმარიტებები გავათავისუფლოთ ცრურწმენისა და შეცდომისაგან. რაოდენი საქმეა ჩვენთვის მინდობილი სახარებაში!“ Review and Herald, June 4, 1889.

დღეს მტვრის ჯაგრისის მქონე კაცი (ქრისტე) ასრულებს „მსგავს საქმეს ტრადიციისა და ცერემონიის ნაგვის მოშორებაში“, როგორც იუდას ტომის ლომმა (ქრისტემ) აღასრულა იუდეველთა დროს. მილერის სიზმარში ჭეშმარიტების ძვირფასი სამკაულები, რომლებიც სრულყოფილად იყო დალაგებული ღვთის სიტყვის სკივრში, ნაგვითა და ყალბი სამკაულებით დაიფარა. ეს სამკაულები ნაგვიდან უნდა გამოღებულიყო და უკანვე დაებრუნებინათ ღვთის სიტყვის უფრო დიდ სკივრში უკანასკნელი დღეების შუაღამის ღაღადის პერიოდში, რადგან სწორედ მაშინ, როცა მილერმა უფრო დიდ სკივრში აღდგენილ სამკაულებს შეხედა, მან „დიდი სიხარულით შეჰყვირა, და იმ შეძახილმა“ გამოაღვიძა იგი. მილერის სიზმარი 1847 წელს მოხდა, პირველი ანგელოზის შუაღამის ღაღადიდან სამი წლის შემდეგ; ამიტომ მისი გაღვიძება სიზმარში უკანასკნელი დღეების შუაღამის ღაღადია. ეს შუაღამის ღაღადი ცხადდება იმ ორი მოწმის მიერ, რომლებიც მოკლა უფსკრულიდან ამომავალმა მხეცმა და სამნახევარი დღე მკვდარი იყვნენ ქუჩაში, ვიდრე შეერთდებოდნენ და შემდეგ სიცოცხლეს დაუბრუნდებოდნენ მკვდარი გამხმარი ძვლების ველზე, და შემდეგ დროშად აღიმართებოდნენ. მილერის სიზმარი სრულდება იმ ქუჩაზე და იმავე ველზე, რომელსაც იგი „თავის ოთახად“ ასახელებს.

მილერიტა ისტორიაში უფალმა მილერი გამოიყენა ადვენტიზმის თავდაპირველი ჭეშმარიტებების დასამკვიდრებლად, მაგრამ მისმა სიზმარმა გამოავლინა, რომ დროთა განმავლობაში ეს ჭეშმარიტებები ტრადიციისა და ჩვეულების ნანგრევქვეშ დაიმარხებოდა. ტრადიციისა და ჩვეულების ნაგვის გაწმენდის ეს მოვლენა არის ის, რაც ქრისტემ განახორციელა ძველი ისრაელის დასასრულს, და ამით მან წინასახედ წარმოაჩინა უილიამ მილერის სიზმრის საბოლოო აღსრულება.

იუდეველებს დაკარგული ჰქონდათ თვალთახედვა „ღვთის პირვანდელი ჭეშმარიტებისა, მაგრამ ქრისტემ კვლავ გამოაჩინა იგი“, და თავისი საქმე „ჩვენს საქმედ“ განსაზღვრა. ჩვენი საქმეა „ღვთის ძვირფასი ჭეშმარიტებების გაათავისუფლება ცრურწმენისა და შეცდომისაგან“. უილიამ მილერის სიზმარი მიუთითებს პირვანდელი ჭეშმარიტებების აღმოჩენაზე, წარმოდგენასა და უარყოფაზე, და აღდგენაზე. აღდგენის საქმის შესასრულებლად ქრისტემ ჭეშმარიტება მოათავსა „ჭეშმარიტების ჩარჩოში“. უილიამ მილერისათვის „ჭეშმარიტების ჩარჩო“ იყო მისი გაგება წარმართობისა და პაპობის, როგორც ორი გამაპარტახებელი ძალისა. უკანასკნელ დღეებში „ჭეშმარიტების ჩარჩო“ არის გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამი გამაპარტახებელი ძალა.

„როდესაც ქრისტე მოვიდა ქვეყნად, რათა ეჩვენებინა ჭეშმარიტი რელიგიის მაგალითი და აღემაღლებინა ის პრინციპები, რომელთაც ადამიანთა გულები და

მოქმედებანი უნდა განეგოთ, სიცრუეს უკვე იმდენად ღრმად ჰქონდა ფესვი გადგმული მათში, ვისაც ასეთი დიდი ნათელი ჰქონდა მიღებული, რომ მათ უკვე აღარ ესმოდათ ნათელი და არავითარი სურვილი არ ჰქონდათ, ტრადიცია ჭეშმარიტებისთვის დაეთმოთ. მათ უარყვეს ზეციური მასწავლებელი, ჯვარს აცვეს დიდების უფალი, რათა შეენარჩუნებინათ თავიანთი ადათები და გამონაგონნი. სწორედ იგივე სული ვლინდება დღესაც მსოფლიოში. ადამიანებს არ სურთ ჭეშმარიტების გამოკვლევა, რათა მათი ტრადიციები არ შეირყეს და საქმის ახალი წესრიგი არ დამკვიდრდეს. კაცობრიობაში არსებობს შეცდომისადმი მუდმივი მიდრეკილება, და ადამიანები ბუნებით არიან მიდრეკილნი, მეტად აამაღლონ ადამიანური იდეები და ცოდნა, მაშინ როცა ღვთიური და მარადიული არც შეიცნობა და არც ფასდება.“ Counsels on Sabbath School Work, 47.

თუ ქრისტე დღეს მოვიდოდა ამ ქვეყნად, იგი აღმოაჩენდა „იმავე სულს“ — ადამიანური იდეებისა და ცოდნის განდიდების სულს, რომელმაც ტრადიცია ჭეშმარიტების ადგილას დააყენა. მილერის სიზმარში, უკანასკნელ დღეებში, ქრისტე მოდის, როგორც მტვრის საწმენდი კაცი, რათა შეასრულოს ზუსტად იგივე საქმე. როდესაც მისი საქმე, როგორც მტვრის საწმენდი კაცისა, აღსრულდება, თავდაპირველი ძვირფასი ქვები ათჯერ მეტად იბრწყინებენ, ვიდრე მზე, როგორც ორი მოწმე, წარმოდგენილი მილერით, გაიღვიძებენ ძლიერი ღაღადის შემახილზე.

მილერს მინიჭებული ჭეშმარიტების ჩარჩო იყო ორი გამაპარტახებელი ძალის წინასწარმეტყველური სტრუქტურა, ხოლო Future for America-სათვის მინიჭებული ჭეშმარიტების ჩარჩო არის სამი გამაპარტახებელი ძალის წინასწარმეტყველური სტრუქტურა. „გასაღები“, რომელიც ზანდუკს იყო მიმაგრებული, იყო ის განსაკუთრებული მეთოდოლოგია, რომელიც გაიხსნა და მიეცა მილერს, ხოლო შემდგომში — Future for America-ს.

ქრისტეს დღეებში ცოდნის გასაღები წართმეული ჰქონდათ მათ, ვისაც იგი უნდა სჭეროდა, რათა ძველი აღთქმის წერილებში სიბრძნის საგანძური გაეხსნათ. რაბინებმა და მოძღვრებმა ფაქტობრივად ზეცის სასუფეველი დაუხშეს ღარიბებსა და ტანჯულებს და დასაღუპად მიატოვეს. თავის საუბრებში ქრისტეს ერთდროულად მრავალი რამ არ მოჰქონდა მათ წინაშე, რათა მათი გონება არ აერია. იგი ყოველ საკითხს ნათლად და გარკვევით წარმოადგენდა. იგი არ თაკილობდა წინასწარმეტყველებებში ძველი და ნაცნობი ჭეშმარიტებების გამეორებას, თუ ეს მის მიზანს — აზრთა შთანერგვას — ემსახურებოდა.

„ქრისტე იყო ყველა ძველი ჭეშმარიტების ძვირფასი თვლების წყარო. მტრის მოქმედებით ეს ჭეშმარიტებები თავიანთი ადგილიდან იქნა გადაწვანებული. ისინი მოწყვეტილი იყვნენ თავიანთ ჭეშმარიტ ადგილს და შეცდომის ჩარჩოში იყვნენ ჩასმული. ქრისტეს საქმე იყო, კვლავ დაემკვიდრებინა და დაედგინა ეს ძვირფასი თვლები ჭეშმარიტების ჩარჩოში. ჭეშმარიტების ის პრინციპები, რომლებიც თვით მის მიერ იყო მიცემული ქვეყნის საკურთხეზლად, სატანის მოქმედებით დაფლული იყო და, როგორც ჩანდა, გადაშენებული გამხდარიყო. ქრისტემ ისინი იხსნა შეცდომის ნანგრევებიდან, ახალი, ცოცხალი ძალა მიანიჭა მათ და უბრძანა, ებრწყინათ როგორც ძვირფასი სამკაულებს და მტკიცედ

მდგარიყვნენ უკუნისამდე.”

„თვით ქრისტეს შეედლო გამოყენებინა ეს ძველი ჭეშმარიტებანი ისე, რომ უმცირესი ნაწილაკიც არ ესესხა, ვინაიდან ყოველივე მათგანის სათავე თავად იყო. მან ყოველი თაობის გონებასა და აზროვნებაში დანერგა ისინი, და როდესაც ჩვენს სამყაროში მოვიდა, ხელახლა დააღაგა და სიცოცხლე შთაბერა იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც მკვდრად ქცეულიყო, და ისინი მომავალ თაობათა საკეთილდღეოდ უფრო ძალმოსილნი გახადა. სწორედ იესო ქრისტეს ჰქონდა ძალა, რომ ნანგრევებიდან ეხსნა ეს ჭეშმარიტებანი და კვლავ მიეცა ისინი ქვეყნისთვის მათი თავდაპირველი სიხალისისა და ძალის უმეტესითაც კი.“ Manuscript Releases, ტომი 13, 240, 241.

საინტერესოა შევნიშნოთ ამ უკანასკნელ ნაწყვეტში, რომ გასაღები, რომელიც ქრისტემ გამოიყენა ძველი ისრაელის დასასრულს, ძველი აღთქმის გასახსნელად იყო. მილერის მეთოდოლოგიის გასაღებმა გახსნა ძველი და ახალი აღთქმების სკივრი, მაგრამ უკანასკნელ დღეებში, მისი სიზმრის დასასრულს, ეს სკივრი უფრო დიდია. უკანასკნელ დღეებში მეთოდოლოგიის გასაღები ხსნის არა მხოლოდ ძველ და ახალ აღთქმებს, არამედ წინასწარმეტყველების სულსაც. იესო ქრისტეს გამოცხადების ახსნა-მოხსნა, მაღლის დროის დახურვამდე ცოტა ხნით ადრე, სრულდება იუდას ტომის ლომის მიერ, რომელიც მილერის სიზმარში წარმოდგენილია როგორც მტვრის საწმენდი ჯაგრისის კაცი. და უაიტი აღნიშნავს, რომ მტვრის საწმენდი ჯაგრისის კაცის საქმე ხდება მაღლის დროის დახურვამდე უშუალოდ წინ.

„უფალმა მომცა ხილვა 26 იანვარს, რომელსაც ახლა გადმოვცემ. ვიხილე, რომ ღვთის ხალხიდან ზოგნი უგრძნობნი და მოდუნებულნი იყვნენ; მხოლოდ ნახევრად ფხიზლობდნენ და ვერ აცნობიერებდნენ იმ დროს, რომელშიც ახლა ვცხოვრობდით; და რომ „კაცი“ „მტვრის ჯაგრისით“ უკვე შემოსულიყო, და ზოგიერთნი იმის საფრთხეში იყვნენ, რომ წახევტათ. მე ვევედრებოდი იესოს, ეხსნა ისინი, კიდევ მცირედით დაენდო მათ და მიეცა მათთვის თავიანთი შემზარავი საფრთხის დანახვა, რათა მზად გამხდარიყვნენ, სანამ მარადიულად მეტისმეტად გვიანი არ გახდებოდა. ანგელოზმა თქვა: „განადგურება მოდის, როგორც ძლიერი გრიგალი.“ მე ვევედრებოდი ანგელოზს, შეეწყალებინა და ეხსნა ისინი, რომელთაც ეს ქვეყანა უყვარდათ, თავიანთ ქონებას იყვნენ მიჯაჭვულნი და არ სურდათ მისგან მოწყვეტა და მისი მსხვერპლად გაღება, რათა გზაზე დაეჩქარებინათ მაცნეები მშვიერი ცხვრების გამოსაკვებად, რომლებიც სულიერი საზრდოს ნაკლებობის გამო ილუპებოდნენ.“

„როცა ვხედავდი საწყალ სულებს, რომლებიც ილუპებოდნენ ახლანდელი ჭეშმარიტების უქონლობის გამო, და ზოგიერთნი, რომლებიც აღიარებდნენ, რომ სჯეროდათ ჭეშმარიტება, მათ სიკვდილის ნებას აძლევდნენ, რადგან აკავებდნენ აუცილებელ სახსრებს ღვთის საქმის წინსვლისათვის, ეს ხილვა მეტისმეტად მტკივნეული იყო, და ვევედრებოდი ანგელოზს, მოემორებინა იგი ჩემგან. მე ვიხილე, რომ როცა ღვთის საქმე მოითხოვდა მათი ქონების ნაწილს, იესოსთან მისული იმ ჭაბუკის მსგავსად, [მათე 19:16–22.] დანადვლიანებულნი მიდიოდნენ; და რომ მალე გადმოივლიდა წამლეკავი სასჯელი და მთლიანად წალეკავდა მათ

ქონებას, და მაშინ უკვე მეტისმეტად გვიანი იქნებოდა მიწიერი სიკეთის მსხვერპლად შეწირვა და ცაში საუნჯის დაგროვება.“ Review and Herald, April 1, 1850.

„გადმომდინარე სასჯელი“ არის მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის სიმბოლო, ხოლო მილერის სიზმარში „მტვრის ჯაგრისიანი კაცის“ საქმე სწორედ მაღლის ჟამის დახურვის წინ ხდება. როდესაც მან ოთახი გაასუფთავა, შემდეგ ძვირფასეულობას კვლავ დიდ ყუთში აბრუნებს, და ისინი მაშინ მზეზე ათჯერ მეტად ბრწყინავენ. დანიელი და სამი ღირსეული სხვებზე ათჯერ უკეთესნი აღმოჩნდნენ.

ახლა, იმ დღეების დასასრულს, რომელთა შესახებაც მეფეს ჰქონდა ნაბრძანები, რომ ისინი მიეყვანათ, საჭურისთა მთავარმა ისინი ნაბუქოდონოსორის წინაშე მიიყვანა. და ესაუბრა მათ მეფე; და ყველა მათგანში არ აღმოჩნდა დანიელის, ხანანიას, მისაელისა და აზარიას მსგავსი; ამიტომაც დადგნენ ისინი მეფის წინაშე. და სიბრძნისა და გონიერების ყოველ საქმეში, რომელშიც მეფე ეკითხებოდა მათ, ათჯერ უმჯობესად ჰპოვა ისინი, ვიდრე ყველა ჯადოქარი და ვარსკვლავთმრიცხველი, რომელნიც მის მთელ სამეფოში იყვნენ. დანიელი 1:18–20.

„დღეთა დასასრული“ დანიელისთვის წარმოადგენდა იმ გამოსაცდელ ქვას, რომელზეც ნაბუქოდონოსორმა განაჩენი გამოიტანა, და ეს გამოცდა სიმბოლურად აღნიშნავს კვირადღის კანონს უკანასკნელ დღეებში. თავდაპირველი და საფუძვლიანი ჭეშმარიტებები, როდესაც ისინი უკანასკნელ დღეებში აღდგება, ათგზის უფრო მკაფიოდ იბრწყინებს, ვიდრე მაშინ, როცა პირველად იქნა შეცნობილი. ჭეშმარიტებები და ბრძენნი, რომელნიც ამ ჭეშმარიტებებს უკანასკნელ დღეებში შეიმეცნებენ, ათგზის უფრო მკაფიოდ იბრწყინებენ გვიანი წვიმის დროს, რომელიც შუალდამის ძახილის გამოვლიანობაა.

„თქვენ უფლის მოსვლას მეტისმეტად შორეულ მომავალში გადაიტანთ. მე ვიხილე, რომ გვიანი წვიმა მოდიოდა როგორც [უეცრად, როგორც] შუალდამის ძახილი, და ათჯერ მეტი ძალით.“ Spalding and Magan, 5.

თავდაპირველი ჭეშმარიტებების აღდგენა ხორციელდება გვიანი წვიმის მეთოდოლოგიის — „ხაზი ხაზზე“ — გამოყენებით. აღდგენის შემდეგ, თავდაპირველი ჭეშმარიტებები „ათგზის“ უფრო კაშკაშად ბრწყინავენ, ვიდრე მაშინ, როდესაც მილერმა პირველად შეხედა მათ. ბრძენნი, რომლებიც თავდაპირველი ჭეშმარიტებების აღსადგენად მეთოდოლოგიის გასაღებს იყენებენ, იძენენ გამოცდილებას, რომელიც „ათგზის“ უმჯობესია მათ გამოცდილებაზე, ვინც ბაბილონის მეთოდოლოგიით იკვებება. ხოლო ისინი, რომელთაც მტვრის ჯაგრისიანი კაცი წაღებავს, არიან ისინი, ვინც მიეჯაჭვნენ იმ ტრადიციებსა და ჩვეულებებს, რომლებმაც თავდაპირველი ჭეშმარიტება დაფარეს, და რომლებიც აღმოიფხვრებიან იმ ტრადიციებისა და ჩვეულებების შეცდომებთან ერთად, რომელთაც თავადვე მიეკრნენ.

ცრუ მოძღვრება კერპია.

„ჭეშმარიტების უარყოფით ადამიანები უარყოფენ მის ავტორს. ღვთის კანონის ფეხქვეშ გათელვით ისინი უარყოფენ კანონისმდებლის ხელმწიფებას. ისევე ადვილია ცრუ მოძღვრებებისა და თეორიებისგან კერპის შექმნა, როგორც ხისგან ან

ქვისგან კერპის გამოთლა.“ The Great Controversy, 584.

განაჩენი ეფრემზე, რომელმაც ეფრემისთვის გამოცდის დროის დასასრულს მიუთითა, ხაზს უსვამს იმ ჭეშმარიტებას, თუ რას ასრულებს მტვრის ჯაგრისიანი კაცი, როდესაც იატაკს გვეტავს.

ეფრემია კერპებს შეჰმატებია; თავი დაანებეთ მას. ოსია 4:17.

რაც ჭამ, ისა ხარ, როგორც ეს დანიელმა და სამმა ღირსეულმა აჩვენეს. დის უაითის შფოთვა მათ გამო, ვინც „გონებაჩლუნგნი და მიძინებულნი“ იყვნენ, დაკავშირებული იყო მათ მოუმზადებლობასთან და მათ უუნარობასთან, განესაჯათ „აწმყო ჭეშმარიტების“ მნიშვნელობა. მისი შფოთვა იყო ქრისტეს ზრუნვის გამოხატულება მისი დროისა და ჟამის წვრილმანზე მოჩხუბარ იუდეველთა მიმართ, რომელთაც სრულიად დაეკარგათ თავდაპირველი ჭეშმარიტებანი მხედველობიდან. მილერის სიზმარი განსაზღვრავს თანამედროვე სულიერი ისრაელის დასასრულს, რომელიც ძველი, სიტყვასიტყვითი ისრაელით იყო წინასწარმოსახული.

„მწიგნობარნი და ფარისეველნი ამტკიცებდნენ, რომ წმინდა წერილებს განმარტავდნენ, მაგრამ ისინი მათ საკუთარი შეხედულებებისა და ტრადიციების შესაბამისად განმარტავდნენ. მათი ჩვეულებები და მოძღვრებითი დებულებები სულ უფრო და უფრო მკაცრი და მძიმე შესასრულებელი ხდებოდა. თავისი სულიერი მნიშვნელობით, წმინდა სიტყვა ხალხისთვის იქცა როგორც დაბეჭდილი წიგნად, მათთვის გაუგებრად დახშულად.“ Signs of the Times, May 17, 1905.

1863 წლიდან მოყოლებული, პროგრესული სიბნელე დაეფინა ლაოდიკიელ ადვენტიზმს, და ბიბლია და წინასწარმეტყველების სული მათთვის გახდა როგორც დაბეჭდილი წიგნი. გამოცდის ვადის დახურვის წინ იესო ქრისტეს გამოცხადება იხსნება, და იგი წარმოშობს სამსაფეხურიან გამოსაცდელ პროცესს, რომელიც იმით სრულდება, რომ ისინი, ვინც უარს ამბობენ ჩვეულებისა და ტრადიციის თავიანთი კერპების დათმობაზე, წარიხოცებიან მალე მოსადგომი კვირა-კანონის დროს.

„ჩვენ გვყავს უსასრულო გამომსყიდველი, და რაოდენ ძვირფასია ჭეშმარიტების ის ძვირფასი ქვები, რომლებიც ამის შესახებ მოწმობენ ღვთის სიტყვაში. მაგრამ ეს ძვირფასი სამკაულები დამარხულია ნაგვის გროვის ქვეშ — ტრადიციისა და ერესების ქვეშ, რომელთა სათავე თვით სატანამ დასდო. მისი ხრიკები უჩვეულო ძალით მოქმედებს ადამიანთა გონებაზე, რათა ქრისტეს ღირებულება დაუბნელოს მათ, ვისაც იგი სწამს. ღვთისა და კაცთა მტერმა ჯადო დასცა მათ, ვინც თავს ქრისტეს მიმდევრად აცხადებს, ისე რომ მრავალზე შეიძლება ითქვას: „ვერ იცნეს თავიანთი მოხილვის ჟამი.“ Review and Herald, August 16, 1898.

მილერის სიზმარი ასახავს „თავდაპირველი ჭეშმარიტებების“ დამკვიდრების ისტორიას, მათ შემდგომ უარყოფას და შემდეგ მათ საბოლოო აღდგენას. გამოცდის დროის დახურვის წინ „მტვრის ჯაგრისიანი კაცი“ შემოდის ამ სცენარში, ხელახლა ამყარებს თავდაპირველ ჭეშმარიტებებს და მათ „ათჯერ“ უფრო ბრწყინვალედ ხდის. ეს ხდება შუალამის ღაღადის ისტორიის განმავლობაში, რომელიც წინ უძღვის მესამე ანგელოზის ხმამაღალ ღაღადს კვირა კანონის დროს. შუალამის ღაღადი აღვიძებს და

განაცალკევებს ქალწულებს კვირა კანონის წინასწარ, ისევე როგორც შუაღამის ღაღადი წინ უძღოდა საგამომძიებლო სამსჯავროს გახსნას მილერიტულ ისტორიაში. როდესაც ძვირფასეულობა კვლავ ჩაყრილია უფრო დიდ, აღდგენილ კიდობანში, უკვე გვიან არის, რადგან ეს მოვლენა ხდება მას შემდეგ, რაც იატაკი სუფთად არის მოწმენდილი.

„ცდომილების მტვერმა და ნაგავმა დაფარა ჭეშმარიტების ძვირფასი სამკაულნი, მაგრამ უფლის მუშაკებს შეუძლიათ ამ საუნჯეთა აღმოჩენა, რათა ათასეულებმა შეხედონ მათ სიხარულითა და შიშის ზარით. ღვთის ანგელოზები იქნებიან მდაბალი მუშაკის გვერდით, მიანიჭებენ მადლსა და ღვთიურ განათლებას, და ათასეულნი მიიყვანებიან დავითთან ერთად სალოცავად: ‘თვალნი ჩემნი განმიხილენ, რათა ვიხილო საოცრებანი შენი სჯულიდან.’ ჭეშმარიტებანი, რომლებიც საუკუნეთა განმავლობაში უხილავი და უგულებელყოფილი იყო, ცეცხლოვანი ბრწყინვით გამოანათებენ ღვთის წმიდა სიტყვის განათლებული გვერდებიდან. ეკლესიები, რომელთაც საერთოდ მოისმინეს, უარყვეს და გათელეს ჭეშმარიტება, უფრო ბოროტად მოიქცევიან; მაგრამ ‘გონიერნი’, ისინი, ვინც პატიოსანნი არიან, გაიგებენ. წიგნი გახსნილია, და ღვთის სიტყვები აღწევს მათ გულებამდე, რომელთაც სურთ იცოდნენ მისი ნება. ზეციდან მომავალი იმ ანგელოზის ძლიერი ღაღადისას, რომელიც მესამე ანგელოზს უერთდება, ათასეულნი გამოიღვიძებენ იმ გაბრუებიდან, რომელმაც საუკუნეთა განმავლობაში ეჭირა მსოფლიო, და იხილავენ ჭეშმარიტების მშვენიერებასა და ფასეულობას.“
Review and Herald, December 15, 1885.

„ათასები“, რომლებიც მაშინ გაიღვიძებენ, წარმოადგენენ ღვთის სხვა ფარას, რომელიც ჯერ კიდევ ბაბილონშია, რადგან „ხმამაღალი ძახილი“ კვირა დღის კანონის დროს იწყება. „მტვრის ჯაგრისიანი კაცის“ საქმე 2001 წლის 11 სექტემბრიდან მიმდინარეობს და კიდევ უფრო მეტად — 2023 წლის ივლისიდან.

„მოციქული ამბობს: ‘მთელი წერილი ღვთის შთაგონებით არის მოცემული და სასარგებლოა მოძღვრებისთვის, მხილებისთვის, გამოსასწორებლად, სიმართლისა შინა განსასწავლად, რათა ღვთის კაცი იყოს სრულქმნილი, ყოველი კეთილი საქმისათვის სრულიად განმზადებული.’ ბიბლია თვითონვე არის თავისი განმმარტებელი. ერთი ადგილი აღმოჩნდება გასაღებად, რომელიც გახსნის სხვა ადგილებს, და ამგვარად ნათელი მოეფინება სიტყვის დაფარულ აზრს. როდესაც ერთმანეთს შევუდარებთ ერთსა და იმავე საგანზე მოსაუბრე სხვადასხვა ტექსტებს და ყოველმხრივ განვიხილავთ მათ მიმართებას, წმინდა წერილის ჭეშმარიტი აზრი ცხადი გახდება.“

„ბევრს ჰგონია, რომ წმინდა წერილის განმარტებათა მიმართ უნდა მიმართონ, რათა ღვთის სიტყვის აზრი შეიმეცნონ; და ჩვენ არ დავიკავებდით იმ პოზიციას, თითქმის განმარტებათა შესწავლა არ უნდა ხდებოდეს; მაგრამ დიდი გამჭირაობაა საჭირო, რათა ადამიანთა სიტყვების მასის ქვეშ ღვთის ჭეშმარიტება აღმოაჩინონ. რაოდენ მცირე გააკეთა ეკლესიამ, როგორც სხეულმა, რომელიც აღიარებს, რომ ბიბლია სწამს, რათა ღვთის სიტყვის გაფანტული ძვირფასი ქვები ერთ სრულ ჭეშმარიტების ჯაჭვად შეკრიბოს! ჭეშმარიტების ძვირფასი ქვები ზედაპირზე არ დევს, როგორც ბევრს ჰგონია. ბოროტების კავშირში უმთავრესი გონება განუწყვეტლივ მოქმედებს,

რათა ჭეშმარიტება თვალს მოარიდოს და გამოჩენილ კაცთა მოსაზრებები სრულად წამოსწიოს წინ. მტერი ყოველივეს აკეთებს, რაც კი მის ძალაშია, რათა ზეციური ნათელი სასწავლო პროცესების მეშვეობით დაბნელოს; ვინაიდან მისი ნება არ არის, რომ ადამიანებმა მოისმინონ უფლის ხმა, რომელიც ამბობს: „ეს არის გზა, იარეთ მასზე.““

„ჭეშმარიტების ძვირფასი ქვეები გამოცხადების ველზეა მიმოფანტული; მაგრამ ისინი ადამიანურ ტრადიციათა ქვეშ, კაცთა ნათქვამთა და მცნებათა ქვეშ დაიმარხა, და ზეციური სიბრძნე ფაქტობრივად უგულვებელყოფილ იქნა; რადგან სატანამ მოახერხა, რომ ქვეყნიერებას დაეჯერებინა, თითქოს კაცთა სიტყვებსა და მიღწევებს დიდი მნიშვნელობა ჰქონდეს. უფალმა ღმერთმა, სამყაროთა შემოქმედმა, უსასრულო ფასად უბოძა ქვეყნიერებას სახარება. ამ ღვთაებრივი საშუალებით ზეციური ნუგეშის მხიარული, განმაცოცხლებელი წყაროები და მუდმივი შვება გაიხსნა მათთვის, ვინც სიცოცხლის წყაროსთან მივა. ჯერ კიდევ არსებობს ჭეშმარიტების ძარღვები, რომლებიც აღმოჩენას მოელის; მაგრამ სულიერი საგნები სულიერად განირჩევა. ბოროტებით დაბნელებულ გონებას არ ძალუძს შეაფასოს ჭეშმარიტების ღირებულება ისეთი, როგორიც იგი იესოშია.“ Review and Herald, December 1, 1891.

ქრისტეს საქმე, როგორც მილერის სიზმარში „მტერის ჯაგრისიანი კაცის“ სახით არის წარმოდგენილი, ორგვარია. იგი გულისხმობს შეცდომის მოცილებას და თავდაპირველი ჭეშმარიტებების აღდგენას. შეცდომის მოცილებაც ორგვარია, რადგან როცა შეცდომა ფანჯრიდან გამოიგვება, იგი თან მიიტაცებს მათაც, ვინც ირჩევს შეცდომებთან მიჯაჭვულად დარჩენას. განცალკევების საქმე, რომელსაც მტერის ჯაგრისიანი კაცი ასრულებს, იერემიაშიც არის ნაგულისხმები, და მისი მოწმობა ეთანხმება და უაიტს, როცა მან თქვა, რომ „უფლის მუშაებს შეუძლიათ ეს საუნჯენი გამოავლინონ, რათა ათასებმა სიხარულითა და კრძალვით შეხედონ მათ.“

ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ მოიქცევი, კვლავ დაგაბრუნებ, და ჩემს წინაშე დადგები; და თუ ძვირფასს გამოჰყოფ უღირსისაგან, ჩემი პირი იქნები; ისინი შენკენ მოიქცნენ, ხოლო შენ ნუ მიიქცევი მათკენ. იერემია 15:19.

იერემიას ამ მონაკვეთის კონტექსტი მიმართულია იმათადმი, რომელთაც განუცდიათ 2020 წლის 18 ივლისის პირველი იმედგაცრუება. ძვირფასის უღირსისგან გამყოფი მხოლოდ „ჭუჭყის ჯაგრისიანი კაცი“ როდია, არამედ ეს იმათი საქმეც არის, რომელთაც იერემია განასახიერებს და რომლებიც წარმოდგენილნი არიან, როგორც გადაწყვეტილების მიმღებნი იმის შესახებ, დაუბრუნდებიან თუ არა უფალს. ცხადია, ისინი უფალთან არ ყოფილან, ვინაიდან, მასთან რომ ევლოთ, დაბრუნების მიზეზი არ ექნებოდათ. როდესაც ისინი დაბრუნდებიან და წარდგებიან უფლის წინაშე, და ამის შემდეგ გახდებიან მისი ბაგე, ისინი აღასრულებენ ძვირფასის უღირსისგან გამიჯვნის საქმეს. „ჭუჭყის ჯაგრისიანი კაცის“ საქმე ბრძენთა თანამონაწილეობას მოითხოვს. „ჭუჭყის ჯაგრისიანი კაცის“ საქმე მილერის სიზმარშიც არის ნაჩვენები, როდესაც ქრისტე განმწმენდელი პროცესის მეშვეობით ასუფთავებს თავის კალოს.

„ზუსტად რამდენად მალე დაიწყება ეს განწმენდის პროცესი, მე ვერ ვიტყვი, მაგრამ იგი დიდხანს არ გადაიდება. ის, ვისაც თავისი საწმენდი ნიჩაბი ხელთ უპყრია, განწმედს თავის ტაძარს მისი ზნეობრივი შებილწულებისაგან. იგი საფუძვლიანად გაწმენდს თავის კალოს.“ Testimonies to Ministers, 372, 373.

საბოლოო „განწმენდის პროცესი“ დაიწყო 2023 წლის ივლისში, და ეს არის მაღაქიას მესამე თავის განწმენდის პროცესი.

„მაღაქია 3:1–4“ ციტირებულია.

„ღვთის ხალხში მიმდინარეობს გამოხურვისა და განწმენდის პროცესი, და ცაბაოთ უფალმა თავისი ხელი მოჰკიდა ამ საქმეს. ეს პროცესი სულისთვის უმძიმესია, მაგრამ აუცილებელია, რათა უწმიდურება მოიშოროს. განსაცდელები აუცილებელია, რათა ჩვენ ზეციერ მამას დავუახლოვდეთ, მისი ნებისადმი დამორჩილებით, რათა უფალს სიმართლით შეწირულობა შევწიროთ. ღმერთის საქმე — სულის გამოხურვა და განწმენდა — უნდა გაგრძელდეს მანამ, ვიდრე მისი მსახურნი ისე დამდაბლებიან, ისე მოკვდებიან საკუთარი თავისთვის, რომ, როცა აქტიურ მსახურებაში იქნებიან მოწოდებულნი, მათი თვალი მხოლოდ ღვთის დიდებისაკენ იყოს მიმართული.“ Review and Herald, April 10, 1894.

მილერის მეორე სიზმარი მიუთითებს თავდაპირველი ჭეშმარიტებების აღდგენას და, ამასთანავე, გაფანტული ხალხის ერთდროულ აღდგენას. ნაბუქოდონოსორის მეორე სიზმარი მიუთითებს მისი სამეფოს აღდგენას. მილერის სიზმარი ეხება თავდაპირველი ჭეშმარიტებების დამარხვას იმ გაგებით, რომ ეს ჭეშმარიტებები „გაფანტულად“ არის წარმოდგენილი. სიტყვა „გაფანტული“ „შვიდი ჟამის“ სიმბოლოა. ნაბუქოდონოსორის სიზმარი „შვიდი ჟამის“ „გაფანტვას“ შეეხება. ნაბუქოდონოსორი მოთავსებულია აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს, და იქ მოქცეულ კაცს წარმოადგენს. მილერი 1798 წელს „ბრძენთა“ სიმბოლოა.

მილერის სიზმარს შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„როცა მოგვიწოდებენ, რომ სხვებს არ დავეთანხმოთ, ან სხვები გამოხატავენ თავიანთ განსხვავებულ აზრს ჩვენს შეხედულებასთან მიმართებით, ჩვენ უნდა გამოვავლინოთ ქრისტიანული სული და თვალსაჩინოდ ვინარჩუნებდეთ იმ ფაქტს, რომ შეგვიძლია ვიყოთ მშვიდნი და სამართლიანნი; რადგან ჭეშმარიტება გამოკვლევას გაუძლებს. რაც უფრო მეტად იკვლევენ მას, მით უფრო მეტად იბრწყინებს მისი ნათელი. უფალი უკმაყოფილოდ უყურებს ყოველივეს, რასაც სიმკაცრისა და სისასტიკის სუნი უდის, და თავის მხილებას უწევს მათ, ვინც აბუჩად იგდებს და შეურაცხყოფას აყენებს მათ, ვინც აზრით არ ეთანხმება მათ, და მათ რაც შეიძლება ყველაზე უარეს შუქში წარმოაჩენს. მთელი ზეცა უყურებს მათ, ვინც ამას აკეთებს, ისე, როგორც ზეცა უყურებდა ფარისევლებს, და მათ შესახებ აცხადებს, რომ უმეცარნი არიან როგორც წერილთა, ისე ღვთის ძალის მიმართ. ჭეშმარიტების მტრებს არ ძალუძთ ჭეშმარიტება სიცრუედ აქციონ. მათ შეუძლიათ გათელონ ჭეშმარიტება და იფიქრონ, რომ, რადგან იგი დააგდეს და ნაგვით დაფარეს, დამარცხებულია; მაგრამ ღმერთი აღძრავს თავის ზოგიერთ ერთგულს, რათა მოიქცნენ ისე, როგორც ქრისტე იქცეოდა, როცა დედამიწაზე

იყო,—გადაფერთხონ ნაგავი და აღადგინონ ჭეშმარიტება მისი შესაფერისი ადგილისათვის, ჭეშმარიტების წყობაში.

„იმ წრეებში, სადაც ჭეშმარიტება განხილვის საგანია, აღმოჩნდებიან ისეთნიც, რომლებიც წინააღმდეგობას გაუწევენ ყველაფერს, რაც მათ ჭეშმარიტებად არ მიუღიათ; და მაშინ, როცა თავს იმით იქებენ, რომ მხოლოდ ცდომილებას ებრძვიან, საჭიროა, მიუკერძოებელი ყურით ისმინონ, რათა გაიგონ, რა არის ჭეშმარიტება, და არ დაამახინჯონ და არ მცდარად განმარტონ ის, რაც ითქმის. მათ წინაშე დგას ყველა საუკუნის იმ ადამიანთა მაგალითი, რომლებიც ჭეშმარიტებას ებრძოდნენ და ამით ღვთის რჩევა თავისივე წინააღმდეგ უარყვეს. მძიმე იქნება ის პასუხისმგებლობა, რომელიც დაეკისრებათ იმ ადამიანებს, რომელთაც დიდი ნათელი ჰქონდათ, დიდი შესაძლებლობებიც, და მაინც ვერ აღმოჩნდნენ სრულად უფლის მხარეს. თუკი ისინი გაბედავდნენ, სრულად დამდგარიყვნენ უფლის მხარეს, ისინი დაცულნი იქნებოდნენ უმწიკვლოებაში, მაშინაც კი, როცა მოუწევდათ მარტოდმარტო დგომა. იგი მისცემდა მათ ძალას, მტკიცედ მდგარიყვნენ, სიწმინდითა და სამართლიანობით, და ებრძოლათ უმანკო სიმართლის პრინციპებისთვის. იგი განამტკიცებდა მათ მართლისთვის ბრძოლაში, რადგან ის მართალია, თუნდაც სამართალი ქუჩაში დამხოზილი ყოფილიყო და სიმართლეს შესვლა არ შეძლებოდა. ისინი გაიგებდნენ, რა არის წმინდა და შეუბილწავი, და რა შეესაბამება ქრისტეს ცხოვრებას, და არ გადაუხვევდნენ ქრისტიანობის უწმინდეს პრინციპებს სულით, სიტყვითა თუ საქმით, თუნდაც დაპირისპირებოდნენ არა მხოლოდ უმეცრებას, არამედ განათლებულსა და გამოცდილ ადამიანებსაც, რომლებიც სოფისტიკის იარაღს იყენებდნენ მათ დასადუმებლად. ცდომილების მიერ ჭეშმარიტების წინააღმდეგ აღძრული მთელი ამ ბრძოლის განმავლობაში ისინი დაცულნი იქნებოდნენ და მიეცემოდათ ძალა, ისეთი გზა შეენარჩუნებინათ, რომ მათი მტრები ვერც შეედავებოდნენ და ვერც წინ აღუდგებოდნენ. ისინი კლდესავით მტკიცედ იდგებოდნენ პრინციპზე, უარს იტყოდნენ რომელიმე ადამიანთან კომპრომისზე, და მაინც შეინარჩუნებდნენ იმ სულს, რომელიც ყოველ ქრისტიანს უნდა ახასიათებდეს.“

„ის, ვინც ქრისტეს მიმდევარია, გაარჩევს წმიდას და ჩვეულებრივს და მიეკრობა ადამიანის ხასიათისა და საქმის ჭეშმარიტ მტკიცებულებას, რადგან ქრისტემ თქვა: „მათი ნაყოფებით იცნობთ მათ.“ ქრისტიანი ყოველგვარი წინააღმდეგობის შუაგულშიც წინ წაიწევს. ის შეიძულებს მლიქვნელობას, რადგან ის სატანისაგან იშვება. ის შეიძულებს ბრალდებას, რადგან ეს არის ბოროტის იარაღი. ისინი არ შეინახავენ შურს და არც საკუთარი თავის აღზევებას მიეცემიან, რადგან ესენი ღმერთისა და კაცის მოწინააღმდეგის თვისებებია. ისინი ჯაშუშებად არ აღმოჩნდებიან, რადგან სატანამ იესოს წინააღმდეგ ამ საქმის კეთებისას მოძულეებული იუდეველები გამოიყენა. ისინი თავიანთ ძმებს კითხვათა ნაკადით არ გაჰყვებიან, როგორც იუდეველები დაჰყვებოდნენ ქრისტეს, რათა მის სიტყვებში გაებათ იგი და მრავალ რამეზე ელაპარაკებინათ, რათა ერთი სიტყვისთვის დამნაშავედ ექციათ იგი.“ Home Missionary, September 1, 1894.